

frem læggelsen. Der skal ikke betales yderligere afgift for eventuel omtrykning.

Det er endvidere på tilsvarende måde som i § 21, stk. 3, bestemt, at patenthaveren og opfinderen skal angives i de trykte eksemplarer.

Til § 27.

Bestemmelsen omhandler det for patentvæsenet grundlæggende patentregister. I forhold til komiteernes udkast synes det dog at være tilstrækkeligt at angive, at meddelte patenter skal indføres i et patentregister, og at dette føres af patentmyndigheden. De fornødne bestemmelser om patentregistrets indretning og førelse m. v. udfærdiges i medfør af § 69 i form af administrative forskrifter.

Er patent overgået til en anden eller licens givet, skal dette efter § 44 på begæring indføres i patentregistret. Det samme gælder for tvangslicens og rettigheder i henhold til § 53, stk. 2.

Kapitel III.

Kapitlet indeholder bestemmelserne om nordisk samarbejde gennem indførelse af et system med nordiske patentansøgninger, således at den, der vil have patent på en opfindelse i alle de nordiske lande eller 3 af disse, kan indgive ansøgning derom i et af landene og dér få udfærdiget patent for alle de pågældende lande. De organisationer m. v., der har udtalt sig om dette spørgsmål, er alle gået ind for et sådant nordisk samarbejde bortset fra Industrirådet.

Ordningsens formål er jo et dobbelt, dels en lettelse for patentansøgere, der ønsker patent i de nordiske lande, og som efter ordningen kan klare sig med én ansøgning, én ansøgningsafgift og honorar til én patentagent i stedet for nu 4 ansøgninger, 4 afgifter og honorar til 4 patentagenter, dels en rationalisering af arbejdet derved, at ansøgningen kun behandles af én nordisk patentmyndighed i stedet for som nu, hvor 4 nordiske myndigheder uafhængigt af hinanden i vidt omfang må udføre det samme arbejde ved undersøgelse af patentansøgningen. Rationaliseringen skulle for de enkelte patentmyndigheder medføre en sådan mindskelse af arbejdsbyrden, at arbejdet kunne gennemføres væsentlig hurtigere, således at patenterne kunne udfærdiges på et væsentligt tidligere tidspunkt end nu, og væsentlig bedre og grundigere, således at der er en større sikkerhed for, at udfærdigede patenter er holdbare. En sådan rationalisering er en klar fordel såvel for industrien som for alle andre næringsdrivende, idet den vil formindske risikoen for, at de ved manglende agtpågivenhed gør indgreb i patentrettigheder.

Industrirådet går principielt imod ordningen med fælles nordiske patentansøgninger, som indeholdt i kapitel III i de foreliggende lovforslag, og ønsker lovforslagene fremsat uden dette kapitel. Norsk industri indtager en lignende stilling, medens Sveriges og Finlands industriforbund går ind for den nordiske ordning. Industriens synspunkt er det, at man anser det for tvivlsomt, om forslaget vil virke arbejdsbesparende for de nordiske patentvæsener og dermed nedsættende på den lange ekspeditionstid for patentansøgninger, dels og navnlig at en overgang til dette system vil medføre en stærkt forøget årlig tilgang af udstedte patenter med gyldighed for Danmark. Man anfører, at systemet vil få en samlet skadelig indflydelse på dansk industri, og at selv muligheden for en betydelig lettelse i det danske patentdirektorats arbejdsbyrde og en væsentlig nedsættelse af behandlingstiden for patentansøgninger ikke bør føre til eksperimenter, hvis øvrige konsekvenser vil være til skade for en af landets hovednæringsveje.

Industrirådet mener, at systemet vil medføre, at patenter med gyldighed for Danmark groft udregnet vil komme til at ligge mellem 3 og 5 gange de hidtidige tal, og man er bekymret ved indførelsen af et sådant system under hensyn til, at det vil være vanskeligt at ophæve det, hvis de af industrien forudsete skadelige virkninger viser sig at holde stik.

Uanset dansk industris betænkeligheder mener man at måtte foreslå gennemførelse af et nordisk samarbejde i overensstemmelse med den i komiteernes udkast indeholdte ordning.

Denne vil selvsagt medføre, at mange ansøgere, som ikke i dag søger patent i alle de nordiske lande, efter forslaget gennemførelse, når Norden i patentretlig henseende kan betragtes som en enhed, vil indgive nordiske patentansøgninger, og der vil derfor blive et større antal patenter med gyldighed for Danmark. Endvidere vil selve den omstændighed, at Norden danner et selvstændigt patentområde, medføre en større interesse for patentering fra udenlandske ansøgers side. Komiteerne har taget som udgangspunkt, at der fra udlandets side vil blive taget patent for alle nordiske lande i samme omfang, som der i dag tages patent for Sverige, idet det har vist sig, at udenlandske ansøgninger i de 3 andre nordiske lande praktisk talt altid er dubletter af ansøgninger i Sverige. Dertil har man som et skøn lagt 10 pct. Dette vil antagelig medføre omkring en tredobling af patenterne her i landet. En bedømmelse heraf vil selvsagt i nogen grad bero på et skøn, og Industrirådets skøn ligger som nævnt højere end lovkomiteernes. En forøgelse